

Поетеса з Луганщини переселилася у Тернопіль

Оксана Цвик

28 квітня, 12:55

Поетеса з Кременної Луганської області Ганна Гайворонська переселилася у Тернопіль. Тут бере участь у культурних подіях і готує вірші до друку в місцевій газеті. Про це розповіла Суспільному виконувачка обов'язків директорки центральної міської бібліотеки Тернополя Оксана Лехіцька.

За її словами, нещодавно у Тернополі організували літературно-мистецьку акцію, під час якої поети читали свої вірші на вулиці. Долучилася й Ганна Гайворонська.

Виконувачка обов'язків директорки центральної міської бібліотеки Тернополя Оксана Лехіцька

"Коли перехожі почули слова людини, яка пережила і через серце пропустила біль Луганщини, багато з них зупинилося. Слухали вірші, напевно, навіть ті, які ніколи не читали поезії. Бо рядки лилися від серця, від душі, з болем, з трагедією, з любов'ю до України", – каже Лехіцька.

Ганна Гайворонська бере участь у культурних подіях в Тернополі

Ганна Гайворонська розповідає, до останнього не хотіла виїжджати з рідного міста, але донька переконала. Прихисток знайшла в Тернополі. Тут починає новий етап життя і продовжує писати вірші.

"У час війни я писала вірші при свічках, під обстрілами, під розриви снарядів. Не було світла, опалення, газу. Мій перший воєнний вірш з'явився якраз на день народження Шевченка. Я взяла навіть епіграф із вірша Шевченка "І вражою злою кров'ю волю окропіте". І полилася кривця москаля, катюзі вени перетято. Нарешті час настав розплати. Шевченка слово окриля. Ти знав, що час проб'є пророче, що Україна піде в бій. І на землі моїй святій усю русню ми відпісочим".

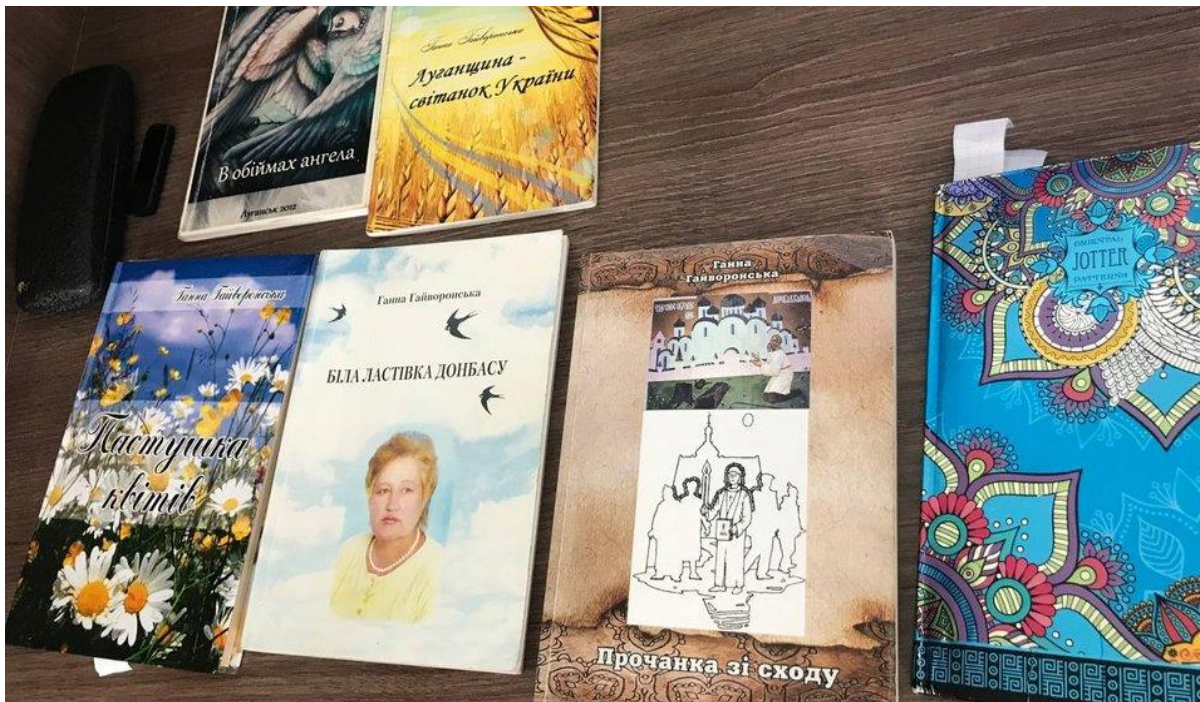
Поетеса з Луганщини часто буває у Тернопільській центральній міській бібліотеці

Під час обстрілів Кременної снаряд ледь не потрапив у помешкання Ганни Гайворонської.

"Був обстріл, а потім усе затихло. Я відчинила на балконі вікно, щоби погодувати пташок. І тут мимо летить снаряд. Осколки лишень шух-шух. Я просто стояла... Бог мене врятував. Потім побачила, як скалки посікли балкон".

Вірші почала писати в дитинстві, розповідає Ганна Гайворонська. Спочатку писала російською. Вивчати українську почала у 25 років.

"Я виросла на Луганщині, ходила в російську школу, тому навіть розмовляти українською не могла. Вчила рідну мову по словниках, дуже хотіла стати українською поетесою".

Книжки Ганни Гайворонської

Понад місяць Ганна Гайворонська живе у тернопільській родині. Каже, із власниками відразу знайшла спільну мову, разом співають українські пісні, люблять пісню про Бандеру. І все ж якомога швидше хоче повернутися на рідну Луганщину. Їй присвятила вірш "Луганщина – світанок України", який вважає візитівкою своєї поетичної творчості.

"Моя Луганщина, і ягідна, й вугільна. На териконах часу сивина. Щаслива будь во всі віки і вільна. На карті світу в мене ти одна".

Нагадаємо, Ганна Гайворонська – авторка десяти поетичних і двох прозових збірок, літературних розвідок про лауреатів Шевченківської премії Миколу Руденка та Василя Голобородька. Була редактором і видавцем всеукраїнського літературно-мистецького видання "Кам'яний брід".

<https://suspihne.media/233653-na-ternopilsini-colovik-ubiv-cuzogo-sobaku/>